

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

LXIII. Ioannes Philippvs Elector XLVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

quaquam fausto : patiendum namque & agendum fortiter eo ipso armorum strepitu dici ritè existimavit sibi, tanto tempore eris Antistes, quanto tempore ignis Martius Romanum turbabit Imperium. An. 1631. à Suecis Moguntia Coloniam auffugere compulsus, ex tristibus nuntiis intellexit Aschaffenburgum, Höchstium, Bingium, & Germershemium ab hostibus esse expugnata & occupata. Mox secutus nuntius prioribus tristior, cedentibus Hispanis Moguntiam etiam Suecis esse traditam, cives gravissimis tributis onerari, agrestem plebem Moguntino Archipræsuli subditam durissimè haberi: paucis multa, Heterodoxorum hostium arbitrio universas Moguntini Electoris ditiones esse relictas, referebat. Anno 1635. Moguntiam stratagemate liberaturi Duces Cæsarei & cives, incassum laborârunt tristissimo rei eventu: agrestium enim non nemo Secreti hujus conscius, & à Suecis interceptus, dum dolum aperuit, civium plurimis exitium peperit. Eodem tamen anno restituta Moguntia, anno tandem 1636. reducem ab exilio recepit Archipræiulem, qui eo ex tempore variam tulit belli aleam, nunc his nunc illis pressus hostibus, quos suis etiam intervallis distinxit Mars amicus, siqua tamen possit esse Marti sincera amicitia. *Nulla salus bello pacem deposcimus omnes*, creberimè exclamavit Anselmus, inter bella tamen mortuus an. 1647. Francofurti dum de pace Westphalica inter Imperii arbitros etiam ipse deliberavit an. Sedis 18. sub Pontificibus Urbano VIII. & Innocentio X.

LXIII. IOANNES PHILIPPVS ELECTOR XLVII.

Joannes Pphilippus perantiqui, & hodie per Europam universam clarissimi Stematis de Schönborn Lucifer, à primis suis incunabilis insignia dedit documenta, qua sit origine natus, & cui bono, nimirum per Ecclesiam & Imperium maximo sit educatus.

Pa-

Pacis Westphalicæ invito Pontifice unà cum viris Principibus multis subscribere coactus, ex malis plurimis elicuit etiam illud bonum, quo provinciam, Viam Montanam nuncupatam, & jam seculis duobus Palatino Electori elocatum, solutâ auri summâ gravissimâ redemit. Annis ab inita pace proximis pacis fructus ubique collegit, ut ditiones Moguntinas, quâ in Imperio universas ab hostibus convulsas consiliis & auxiliis restitueret. An. 1658. Ferdinando III. Cæsari justis persolutis, Leopoldum Imperatorem Francofurti coronavit, ubi simul lis inter Electorem Moguntinum & Coloniensem pridem de coronatione Cæsaris exorta, ea tandem lege est composita, ut si seculis venturis coronaretur Imperator in urbe Electoris Moguntini jurisdictioni subjecta, coronam Augusto imponeret Moguntia Elector; si verò urbs alia Coloniensi Archipræsuli subdita similem consequeretur honorem, coronâ Imperii Imperatorem exornaret Antistes Coloniensis. Si tandem urbs neutrius potestati mancipata coronando Imperatori idonea deligeretur, honore alterno gauderet nunc Elector Moguntinus, nunc Coloniensis. Discordias etiam Erfurdia ab aënis multis permolestas eo tandem sustulit fructu, ut privilegio libertatis Imperialis privatam penitus fecerit ditionis suæ, sola religionis libertate civibus relicta. Desidium dein inter Electorem Moguntinum & Palatinum de jure venationis motum facile discussit Philippus. Plurimis aliis tum Ecclesiæ, tum Imperij causis ritè componendis est adhibitus, Pontifici & Imperatori pretiosus Antistes, qui nullis difficultatibus absterritus crebrò dixit: *Dii laboribus omnia vendunt*, unde eiusdem aula glorioso nomine *Aula laboriosa* passim est nuncupata & laudata. Cùm verò post absolutos crebrò labores gloriosos adessent, ut fieri amat, adulatores aulici, cum stomacho quamprimum rejecit, dicere solitus: *non nobis Domine non nobis, sed nomini tuo da gloriam*. An. 1673. Sedis 27. agoni proximus inter alia multa notatu dignissima dicta illud non fuit postremum, quo pronuntiavit: *DEO, in cuius conspectu sto, notum est, quòd Ecclesiæ, Imperatori & Romano Imperio*

constanter servire amaram Sedit sub Pontificibus Innocentio X. Alexandro VII. Clemente IX. & Clemente X.

LXIV. LOTHARIUS FRIDERICUS.
ELECTOR XLVIII.

Lotharius Fridericus ex Comitum de Metternich multis iisque clarissimis infulis, aliisque tum Ecclesiae tum Imperii nobilissimis insignibus exornata prolapia ortus, suis meritis maximis consecutus est Pastorale Pedum Spirae, Wormatiae & demum Moguntiae. Tantos honores & vitam diuturniorem invidisse Lothario visi sunt Galli, qui eodem anno 1673. quo letus est Archipræsul, Aschaffenburgum occuparunt dolore Electoris sui maximo. Præfecturam etiam Bökelhemiensem cedere iussus ab Imperatore Electori Palatino, afflictionem tulit alteram. Tertiam addidit mors repentino apoplexiæ malo sternens Lotharium, cuius agonizantis ultima verba totius vitæ compendium & testimonium hæc fuere: *in manus tuas Domine commendo Spiritum meum.* Sedit an. 2. sub Clemente X.

LXV. DAMIANUS HARTADUS.
ELECTOR XLIX.

Damianus Hartadus Caroli Caspari Electoris Trevirensis Germanus frater, perantiquam familiam suam Baronum de Leyen non minus, quam alii plures vel infulis excelsi, vel togâ sagoque illustres decoravit. Eam igitur ob causam Wormatiae Episcopus electus, & Moguntiae Archipræsul creatus, plura præclaris desideriis, quam opere præstitit, non nisi 3. annorum Elector; quo temporis spatio Successoribus magnificam extruxit Moguntiae Sedem: cui proinde dixerunt mortuo: *Sic vos non vobis edificatis aves.* Multis suis egregiis factis, quorum ta-

men